

ENTREVISTA | **Toni Orensanz** Escriptor

'A Horta, l'amant de Picasso va causar sensació'

A. CARALT

Què et va motivar a escriure una novel·la sobre la segona estada de Picasso a Horta de Sant Joan?

Periodísticament sempre m'ha interessat l'estada de Picasso a Horta de Sant Joan i, sobretot, la seva segona estada al poble. L'any 1909, quan dona un impuls potent al cubisme geomètric. Més enllà d'això, però, que Picasso anés acompanyat d'una model parisenca que va causar sensació al poble sempre m'ha semblat una història fabulosa que dona per fer una novel·la o dos o tres...

La novel·la heu de fonts originals.

Sí. Al marge de les històries que s'expliquen a Horta de Sant Joan i que són una espècie de folklore local sobre Picasso i la seva amant, es conserven algunes de les cartes que Fernand Olivier va escriure des d'Horta a amigues seves, entre les quals hi ha l'escriptora nord-americana Gertrude Stein. Les cartes són un punt de partida excel·lent perquè contenen multitud d'anecdotes i records.

Com ara?

Fernand Olivier li diu a Gertrude Stein: no dubti que aquí tinc molt més èxit que a París, i li relata com el ximple del poble s'ha enamorat d'ella, com l'alcaldia la treu de passeig, com al mestre li agafa una febrada per

aprendre francès, com hi ha pagesos que li volen pagar dos duros per què balli amb ells... Tot llegint les cartes, que es conserven en una universitat dels Estats Units, es fa evident la tesi principal de la novel·la: la veritable protagonista de l'estiu de 1909 a Horta de Sant Joan no va ser Picasso, sinó Fernand Olivier.

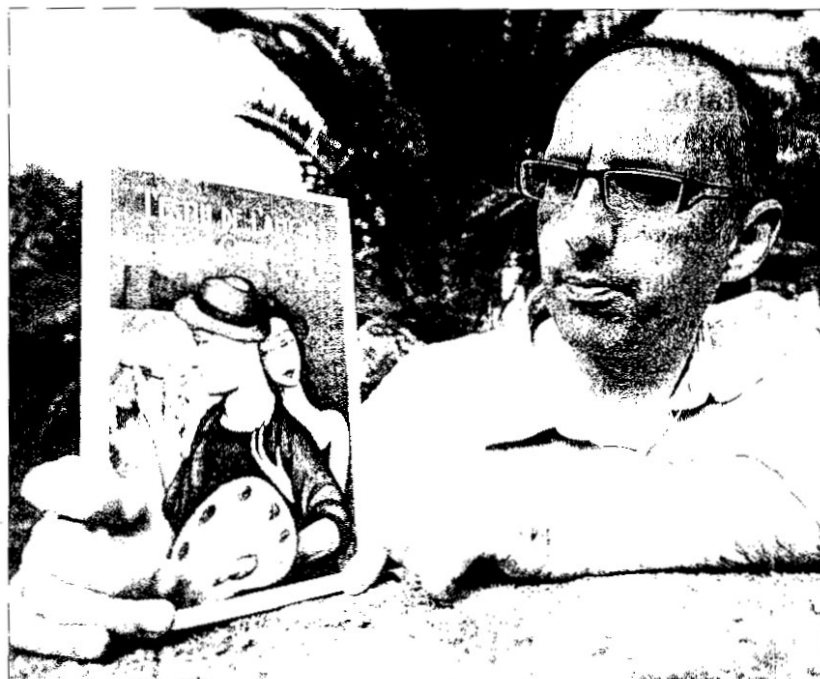
Qui era Fernand Olivier? Quin fou el seu destí?

Era la companya del moment de Picasso. El 1909 feia un parell d'anys que eren amants. Era una model de pintors a París, culta, refinada, elegant. Picasso la va abandonar tres anys després i, al cap dels anys, va morir pobre i força desesperada.

Com s'estructura la novel·la?

La novel·la està escrita en primera persona, per boca del metge del poble d'Horta del 1909, que creu que el poble viu una epidèmia amorosa que, a la força, ha de tenir cura. Per tant, la novel·la és el seu relat, com l'estiu avança i tot es va trasbalsant fins que ell creu que ha

La novel·la està escrita en primera persona, per boca del metge del poble

L'escriptor prioratí, Toni Orensanz, amb la seva novel·la 'L'estiu de l'amor'. FOTO: JOAN REVILLAS

PERFI | Toni Orensanz (Falset, 1970) és escriptor, periodista i guionista. Entre els llibres que ha escrit destaquen la recerca històrica 'L'òmnibus de la mort: para-

da Falset' (Ara Llibres, 2008). Amb 'L'estiu de l'amor', ambientada en la segona estada de Picasso a Horta de Santa Joan l'any 1909, s'estrena com a novel·lista.

trobat la fórmula que pot guarir el mal d'amors. Pel mig s'hi intercalen algunes de les cartes (tot i que fingides) que Fernand va escriure des d'Horta de Sant Joan aquell estiu, i que ens donen el contrapunt.

'L'estiu de l'amor' era un projecte antic, cuinat a foc lent?

Era una idea que em rondava pel cap des de fa uns quinze anys, arran de fer alguns reportatges sobre les dues estades de Picasso a Horta de Sant Joan i a partir de tenir notícia i de llegir algunes de les cartes de Fernand. Són d'aquestes històries que, ben bé no saps per quina raó, no et treus mai del damunt i t'acompanyen de per vida, donant voltes pel cap,

confonent-se veritat i ficció, imaginació i realitat.

Quina empremta ha deixat Picasso a Horta de Sant Joan?

Jo trobo molt interessant la feina que ha fet el Centre Picasso d'Horta, sense el qual de les estades de Picasso a Horta gairebé no en tindríem memòria pública. És realment interessant pensar que és als anys seixanta, quan Picasso era ja una celebritat que sortia als diaris, que l'Ajuntament comença a parlar de fer alguna cosa i de dedicar-li un carrer. Si no hagués estat així i no hagués començat a remenar-ho aleshores, igual n'hauria que ara no s'ho creurien que l'artista malagueny va estar-se dos estius a Horta. No passaria

de ser una contalla de portes endins.

Pot impulsar la novel·la l'interès en el destí turístic d'Horta de Sant Joan?

Tant de bo, però no en tinc ni idea. A mi sí que, com a turista, m'interessen aquesta mena d'històries que tenen a veure amb algun episodi o amb algun personatge que allà s'hi ha estat. Crec, això, sí, que Picasso, Dalí, Miró, Gaudí, Casals i altres artistes catalans del segle XX són algunes de les 'marques' més potents que ha donat el país.

Treballen en algun nou projecte?

Estic en una recerca sobre nazis, i hasta aquí puedo leer.